

34. Ama szép hon felé

John Robson Sweney
(1837–1899)

A-ma szép hon fe-lé száll az én ó-ha-jom, A-ho-
vá mi - ha - mar be - me - gyek. Ott fo -
gad en - ge - met Mes - te - rem, Jé - zu - som, hogy ve -
le ö - rök - ké ott le - gyek. Ka - pok -
e csil - la - gos, ra - gyó - gó ko - ro - nát A - ma
szép hon - ba' fenn, o - da - át, A - mi -
kor lel - kem a menny - be száll, ka - pok - e Ra - gyó -
gó, csil - la - gos ko - ro - nát?

2. Míg itt e földi lét kötve tart engemet, Híven kell végeznem dolgomat. Jézusom bízza rám, s lelkeket menthetek, Hogy aztán elvegyem díjamat. *Kapok-e csillagos...*

3. Most tehát munka vár szüntelen énreám, Amihez Mesterem ad erőt. Azután megkapom csillagos koronám Angyalok és a sok szent előtt. *Vár reám csillagos, ragyogó koronám Ama szép honba' fenn, odaát! Amikor lelkem a mennybe száll, vár reám Ragyogó, csillagos koronám.*

John Robson Sweney (1837–1899)